

[Mimi Jakobsen]

kontrolgruppen, men der var 55 i domsmandsgruppen. Andre tal må jeg lade ligge, men det kan vi tage op i udvalgsarbejdet. Dette er blot et eksempel på, at der er betydelige skævheder. Der var også en betydelig skævhed, hvad angik de ufaglærte arbejdere, men jeg har desværre ikke procentsatserne her. Der var en overordentlig stor skævhed, hvad angik pensionister, studerende og andre med ikke-oplyst erhverv.

Det vil altså sige, der er nogle skævheder, som man måske har fået rettet op på, men jeg har ikke det indtryk, at man har fået gjort det. De eksempler, der fik mig til at rejse denne sag, var nogle, der er opstået efter, at man har gjort grundlisteudvalgene bekendt med denne undersøgelse i kommuner, hvor man for første gang gik fra statistisk udpegning til politisk udpegning. Der kunne man konstatere præcis de samme skævheder, som har været påvist i tidligere undersøgelser. Derfor føler jeg, at problemet ikke er løst endnu, og det må vi så prøve at få gjort denne gang.

Men ud over den erhvervsmæssige, køns-mæssige og andre skævheder er der jo altså en helt anden og helt fundamental. Den får der relativt få ordførere, der var inde på, til trods for at jeg faktisk sidste gang understregede, at det var den væsentlige for CD. Det er det, at man må konstatere, at når der sker en politisk udpegning, vil det i mange, mange tilfælde betyde, at man tager mennesker, man kender, og hvor kender man mennesker fra? Det gør man bl. a. og hovedsagelig fra sin egen vælgerforening, fra sit eget bagland. Det giver en skævhed, som ligger helt fundamentalt under det her, nemlig at vi vel har 7, 8, 9 pct. af landets indbyggere, der er medlemmer af et politisk parti. Det er dér, jeg ønsker primært at sætte ind. Jeg ønsker ikke, at en lille politisk overklasse, tag det i gåseøjne, skal sætte sig på dette, fordi jeg er lidt bange for den professionalisme, som nogle efterlyser. Jeg kan godt være enig med fru Ebba Strange i, at det kan være nogle skrappede drenge, man er oppe imod, men ideen med dette er, sagt lidt groft, at det er hele bredden lige fra professoren i jura til den person, der føler, at man omtrent skal have dødsstraf for at køre uden cykellygte, vi skal have med. Så må man altså enten give yderligere mulighed for at sige nej, som hr. Bjørn Elmquist var inde på, eller man må sige: der

skal en bedre vejledning til, når disse mennesker for første gang kommer ind og bliver bragt i denne for os alle vel temmelig usædvanlige og meget belastende situation. Det vil jeg gerne gå med til. Men jeg er bekymret over, at det skal være professionelle folk, der skal sættes op mod andre professionelle folk. Det bryder jeg mig ikke om. Så er vi ude over den folkelige islæt. Om vi vil have den, det skal vi ikke diskutere i dag, men vil vi have den, så må vi sørge for, at de ikke bliver en slags pseudoprofessionelle, der bliver sat til dette her, for det har ikke været meningen.

Dermed er jeg så inde på spørgsmålet om egnethed. Jeg kan ikke sætte nogen kriterier for, hvem der er egnet. Der har været fremsat flere forslag fra ordførerne; man har talt om engagement i samfundet. Det ville være dejligt, hvis vores vælgere havde det samme engagement og vi kunne sætte de samme begrænsninger dér, men det er der ingen af os, der drømmer om at gøre. Vi tager alle vælgernes dom højtideligt, i hvert fald hvad vores egne vælgere angår. Derfor synes jeg, det er dobbeltmoral. Jeg synes selv, det er alvorligt at skulle sidde som nævning eller domsmand. Jeg har heldigvis aldrig prøvet det. Men jeg synes, det er et meget alvorligt job. Jeg synes også, det er alvorligt at gå ud og stemme til et folketingsvalg. Der er ingen, der drømmer om, at man ikke kunne lade hvem som helst gøre det. Derfor siger jeg: hvad er det for kriterier, man vil have? Jeg føler ikke, at det skal være professionelle, der skal kunne diskutere i større grad, end folk kan i almindelighed. Jeg vil nok sige, at budet med den sunde fornuft er vel noget af det nærmeste, man kan komme, for det siger ikke så forfærdelig meget, men til gengæld udelukker det heller ikke nogen. Jeg er ikke begejstret for, at man stiller ret mange andre krav end det.

Jeg har et spørgsmål til ministeren, og jeg er selvfølgelig glad for, at vi får en undersøgelse, som er aktuel. Det har vi måske i al beskedenhed bidraget til, det ved jeg ikke, det er også lige meget, men det er godt, vi får den. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren kunne tænke sig – det er måske allerede inkluderet i den nævnte undersøgelse – at man spurgte, hvor mange af disse mennesker, der er udpeget, som var medlemmer af et politisk parti. Jeg ønsker for Guds